

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשם:

פלוני

בשם המאשימה:

עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם:

עו"ד משה אלון

גזר דין – נוסח מותר בפרסום

הנאשם הורשע בתיק העיקרי על פי הודאתו (שבאה לאחר שנשמעה מרבית פרשת התביעה לרבות עדותה של המתלוננת (חלק מהראיות הוגש בהסכמה)) בביצוע עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין; תקיפה סתם בנסיבות מחמירות - בן זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין.

הנאשם הודה והורשע בתיק שצורף לבקשתו – ת"פ (שלום ירושלים) 532-04-18 (להלן: התיק המצורף) – באישום אחד בביצוע עבירות היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ובאישום שני בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

כתב אישום מתוקן – התיק העיקרי

1. בעת הרלוונטית היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים שביניהם הסדרי ראייה בקשר לשני ילדיהם הצעירים. בערבו של יום 4.12.17 שהו הילדים במחיצת הנאשם, וכאשר הגיעה המתלוננת לאספם התפתחו בין בני הזוג חילופי דברים שבעקבותיהם תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף את ברכו בבטנה. המתלוננת אספה את הילדים למכוניתה ונסעה עמם לביתה. בחלוף כשעה ומחצה הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת, טיפס באמצעות סולם אל מרפסת הבית, ומשם נכנס אל פנים הבית, ללא הודעה מוקדמת ומבלי שקיבל רשות מאיש. לעיני המתלוננת שנבהלה מהופעתו הפתאומית של הנאשם בדירתה, אחז הנאשם בילדם הגדול והתכוון לצאת מהדירה, בעוד המתלוננת מצידה חסמה את דרכו. בתגובה דחף הנאשם את המתלוננת, הצמיד את ידו אל מצחה, דחף את ראשה, חבט בראשה בקיר מספר פעמים ודרך על רגלה. כל אותה עת המשיכה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

המתלוננת בניסיונותיה לתפוס את ילדה, אך הנאשם חבט בפניה והפילה לארץ. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת המטומה מתחת לעין שמאל ובאף, אדמומיות ביד, נפיחות, אודם ושפשוף בכף הרגל, והיא נזקקה לאשפוז בבית חולים.

המתלוננת התקשרה למשטרה, אך הנאשם נטל מידיה את הטלפון ויצא מהדירה עם הילד. מחוץ לבית פגש הנאשם בשכן אשר שאל לשלומה (להלן: השכן), ובתגובה איים הנאשם על המתלוננת: "אני אראה לה מה זה. היא חטפה לי את הילדים מהבית מה היא חשבה לה", ומסר לשכן את הטלפון של המתלוננת. מאוחר יותר התקשר הנאשם לאביה של המתלוננת (להלן: האב), ואיים על האב ועל המתלוננת באמרו "אתם זבל אני אראה לכם מה זה", "אני עכשיו פסיכופט. מי שיעמוד בדרכי יהיה זכרונו לברכה", "אני אראה לך מה זה, אני אשורף לכם..."

כתב אישום מתוקן – התיק המצורף

2. אישום ראשון: בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הנאשם בבית סבתו הקשישה (בת 84) בירושלים. בצהרי יום 21.3.18 שהו הנאשם וסבתו בבית, והאחרונה העירה לנאשם על הרגלי העישון שלו. הנאשם החל משתולל ומקלל, היכה באגרופ וקרע ציור שהיה תלוי על אחד מקירות הבית, וניפץ עציץ. בתגובה הסתגרה סבתו של הנאשם בחדרה, ואילו הנאשם התקשר לאמו, אשר ביקשה ממנו לצאת מהבית. הנאשם סירב, קילל את אמו ואיים באמרו: "הפה המסריח שלה (של סבתו) לא מעניין אותי באיזה גיל היא אני אגיד לך מה בא לי להכניס לה עיפרון ולהעיף לה את המיתרים של הקול לכוסאמאק ערס". לשאלת אמו היכן סבתו השיב "פה מתה, איזה יאללה?", "אני אתן לה אגרופ, נתתי אגרופ בקיר קרעתי לה את כל הציור, כל היד שלי דם כי הקיר שלה עם קוצים, אני אומר לך, אני אומר לך... הפה הבן זונה שלה, הפה הבן זונה שלה.....אני אומר לך שעשה לי כל כך הרבה ייסורים".

אישום שני: בהמשך אותו הערב הגיעו שוטרים אל בית הסבתא ומצאו בחדרו של הנאשם סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל 93.33 גרם וסוג קנאביס במשקל 309.41 גרם נטו (להלן: הסמים) כשהם מחולקים בשקיות ולצידם משקלים דיגיטליים ושקיות חלוקה ריקות.

תסקירי שירות המבחן

3. שני תסקירים הוגשו בעניינו של הנאשם, שניהם לא הציגו תמונה מעודדת (לשון המעטה), ומפאת צנעת הפרט ממצאיהם יובאו בתמצית ככל הניתן. הנאשם בן 36, גרוש ואב לשני ילדים קטנים (בני 3.5 ו-7 במועד כתיבת התסקיר הראשון, 1.3.20), עובד כעצמאי בתחום השיווק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

הדיגיטלי ומתגורר בגפו. בנעוריו השלים 12 שנות לימוד חרף התמודדותו עם בעיות קשב, ריכוז והיפראקטיביות, לאחר מכן שירת בצבא משך כשנתיים, עד שחרורו על רקע אי-התאמה.

כבר בראשית פגישותיו של הנאשם עם גורמי הטיפול בשירות המבחן, עלה כי מדובר במי שנוטה לשיח מציף, ומתקשה לענות על השאלות שנשאל באופן ענייני. דיווחים שהועברו לשירות מבחן ממסגרות טיפול בהן שולב, ביניהן מסגרות מתחום בריאות הנפש, העלו כי הנאשם אינו סובל ממחלת נפש הפוגעת בשיפוטו, אך נצפו סימנים של הפרעות אישיות עם דפוסי התנהגות מניפולטיביים, אימפולסיביים, לביליות רגשית, התפרצויות זעם קשות, התנהגות אנטי סוציאלית ושימוש מאסיבי במנגנוני הגנה מסוג השלכה ופיצול והערכה עצמית מופרזת.

הנאשם תיאר את סיפור היכרותו עם המתלוננת, את שנות נישואיהם הראשונות, את ההתדרדרות במערכת היחסים ביניהם ואת תהליך הגירושים אשר לווה בהגשת תלונות הדדיות במשטרה ובהליכים משפטיים (שחלקם טרם הסתיימו) סביב הסדרי הראייה ותשלומי המזונות. הנאשם "נטל בעלות פורמלית" על עובדות כתב האישום העיקרי, הרחיק עצמו מהעבירות, והשליך את האחריות למעשיו על כתפי המתלוננת, כמו גם על אוזלת ידם של גורמי אכיפת החוק, אשר לטענתו התעלמו שוב ושוב מתלונותיו על אלימות שהמתלוננת הפעילה כלפיו. בשיחה בין קצינת המבחן והמתלוננת עלו תחושות פחד מהנאשם, כמו גם חשש שמא ההליכים המשפטיים יובילו להחרפת התנהגותו כלפיה באופן העלול לסכן את ילדיהם. קצינת המבחן התרשמה כי הקונפליקט בין הנאשם והמתלוננת עודנו מתקיים במלוא עוצמתו, ומגלה סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית של הנאשם כלפיה.

אשר לכתב האישום המצורף, הנאשם הודה בעבירות מושא האישום הראשון (היזק לרכוש ואיומים על סבתו), אך הפחית מחומרתן, השליך את האחריות על מצבו הרגשי וטען כי היה נתון תחת השפעת סם. באשר לאישום השני, הודה בהחזקת הסמים, אך טען כי אלו נועדו לשימושו העצמי. הנאשם הציג עמדות חיוביות ביחס לשימוש בסמים, תיאר הרגלי צריכה אינטנסיביים, ובאותה נשימה טען כי לנוכח ההליכים המשפטיים המתנהלים בעניינו, הפסיק להשתמש בסמים. דא עקא, בדיקת שתן שמסר ביום 13.10.20 העידה על המשך שימוש בקאנאבינואידים.

לדברי קצינת המבחן, הנאשם התקשה מאד לבחון חלקים אלימים ותוקפניים בהתנהלותו ולהתייחס באופן ביקורתי למעשיו. היא התרשמה מהיעדר אמפתיה מצדו כלפי המתלוננת, ומעוצמה של רגשות טעונים ונפיצים שהוא חווה כלפיה מאז המשבר שהוביל לגירושיהם, ועד ימים אלה ממש. ניסיון לשכנע את הנאשם לערוך אבחון פסיכולוגי עדכני במטרה להעריך את

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

קשייו, עלה בתוהו, כשלטענת הנאשם הוא נמצא במקום שונה בחייו, הפיק לקחים, לא זיהה קשיים בתפקודו, בדפוסי חשיבתו, ברגשותיו או בהתנהגותו.

לסיכום התרשמה קצינת המבחן מסיכון גבוה וממשי להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית מצד הנאשם, לצד סיכוי נמוך מאד לשיקום ושינוי, ומשכך לא באה בהמלצה לענישה שיקומית.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. אמו של הנאשם העידה לטובתו. היא סיפרה על המצב הנפשי הקשה בו היה שרוי בנה בתקופת האירועים מושא כתבי האישום, סיפרה על ניסיונותיה לסייע לו, ובתוך כך על התייעצויותיה עם גורמי מקצוע מתחום בריאות הנפש אשר המליצו לה להתלונן במשטרה על מעשיו, שכן זו הדרך היחידה להצילו. סיפרה כי הנאשם מצוי בתקופה טובה בחייו, הפסיק להשתמש בסמים, עבר טיפול, פוגש את ילדיו על בסיס קבוע, לומד ועובד לפרנסתו ומצוי במערכת יחסים זוגית חיובית. האם הביעה חשש שמא העונש שיוטל על הנאשם יוביל לנסיגה במצבו.

ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרשעותיו של הנאשם (עמ' 1) – לחובתו 3 הרשעות קודמות ישנות – שתיים מהן בעבירות סמים לשימוש עצמי והאחרונה משנת 2010 בעבירות תקיפה גורמת חבלה, איומים והחזקת סמים לשימוש עצמי. הליך נוסף בעבירות אלימות משנת 2002 הסתיים ללא הרשעה. ב"כ המאשימה טען לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ולשלמות נפשה, כמו גם זכותה לתחושת בטחון ופרטיות בין כותלי ביתה. עמד על נסיבות ביצוע העבירה באישום העיקרי, מעשים מתמשכים ומתפתחים. הנאשם לא "הסתפק" בתקיפתה של המתלוננת עת ביקשה לאסוף את ילדיהם מביתו, אלא הגיע בשעת ערב והסיג את גבול ביתה-מבצרה, שב ותקף אותה לעיני ילדיהם באופן חמור יותר תוך הסבת חבלות, והגדיל עשות באיומים על חייה לאוזני השכן ולאוזני אביה. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו האימפולסיביים ושלוחי הרסן של הנאשם מצויים ברף חומרה גבוה המחייב ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריח, וביקש לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר (הוגשה פסיקה). אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולתסקירי שירות המבחן, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה.

אשר לתיק המצורף, ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מאיומיו הפוגעניים והבוטים של הנאשם כלפי סבתו ומהתנהגותו הגסה והאלימה כלפי רכושה, כמו גם לערכים שנפגעו כתוצאה מעבירת הסמים. הוא ביקש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

מהאישומים, בין מאסר קצר בפועל לבין 12 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בחלקם העליון של המתחמים, במצטבר לעונשו בתיק העיקרי. בשני התיקים ביקש להטיל רכיבים עונשיים נוספים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקורבנות (בת הזוג והסבתא).

ב"כ הנאשם ביקש לראות את כל מעשיו של הנאשם, בתיק העיקרי ובתיק המצורף, כמסכת עבריינית אחת, שיסודה בכך שמדובר בתקופה בה הנאשם צרך סמים באופן "מאסיבי ואינטנסיבי". הוא הסביר כי הנאשם עבר להתגורר בבית סבתו מאחר שהורחק מהמחלונת (על רקע מעשיו בתיק העיקרי), וכי שם, בבית הסבתא, היה שרוי במצב נפשי קשה שהובילו לביצוע העבירות מושא התיק המצורף. לכן, כך טען, יש לראות בכל מעשיו "פרץ עברייני אחד".

לטענת ב"כ הנאשם, עמדותיה העונשיות של המאשימה מחמירות יתר על המידה, כשלעתים מצאו בתי המשפט להסתפק במקרים דומים בהטלת עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות, חרף תסקיר שלילי והיעדר הליך שיקומי. אשר לעבירת הסמים, הפנה לסוג הסמים ולכמות שנתפסה, וטען כי יש להעמיד את המתחם בין מאסר על תנאי לבין חודשי מאסר בודדים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: ב"כ הנאשם הגיש אסופת המלצות של לקוחותיו של הנאשם (1/נ), הפנה לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות, טען כי הנאשם עבר ככרת דרך ומנסה לתקן דרכיו ולשקם את חייו מבחינה מקצועית, והכל תוך התמודדות עם מצב נפשי מורכב. בהקשר זה טען לקרבה לסייג לאחריות פלילית, כשליטתו מצבו הנפשי של הנאשם הוא שגרם לו לבצע את העבירות, ובהמשך מנע ממנו כל אפשרות להתכוננות עצמית ולהשתלבות בטיפול. הוא הסתייג מממצאי הסם בבדיקתו של הנאשם, זאת על רקע טענתו של הנאשם כי הפסיק לצרוך סמים ובשל כך שמדובר בבדיקה יחידה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לתת דעתו לתקופה בה שהה הנאשם במעצר (באישום הראשון מיום 4.12.17 עד יום 12.12.17 ובאישום השני מיום 21.3.18 עד יום 29.5.18) ולאחר מכן במעצר בית בתנאים מגבילים, כמו גם למשמעות הטלת עונש מאסר בתקופת מגיפת הקורונה. הוא הפנה לפסיקה וביקש לגזור את דינו של הנאשם לעונש שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון טען שלקח אחריות מלאה על מעשיו, מעוניין לשתף פעולה עם שירות המבחן, והופתע לשמוע על התרשמותה של קצינת המבחן כפי שהובאה בתסקירים, כמו גם על תוצאת בדיקת הסמים שנערכה לו. הצהיר שאינו משתמש בסמים ומוכן לכל הליך טיפולי שיידרש.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

דיון והכרעה

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

5. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים, זאת בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014).

כתב האישום העיקרי מורכב מסדרת עבירות אלימות, פיזית ומילולית, שהתרחשו בזמנים שונים אך סמוכים והופנו בראש וראשונה כלפי המתלוננת, אך גם אל מול אביה והשכן. חרף העובדה שמדובר בשתי תקיפות שהתרחשו בזירות שונות, הראשונה בסמוך לביתו של הנאשם והשנייה בביתה של המתלוננת, ובאיומים שבאו לאחריהן, וחרף דרגות החומרה השונות, מצאתי כי הקשר ביניהן הדוק עד כי הן מהוות אירוע אחד, מתמשך ומסלים. הגעתו של הנאשם לביתה של המתלוננת, כניסתו לביתה כגנב בלילה ותקיפתה לנגד עיניהם של ילדיהם, התבצעה כהמשך ישיר לאירוע האלימות המוקדם יותר.

שונים הדברים בתיק המצורף. אין קשר כלשהו בין שני האישומים, חרף זהות המקום (ביתה של הסבתא) וסמיכות הזמנים. המכנה המשותף צר וטכני באופיו, מעשי הנאשם אינם מהווים מסכת עבריינית אחת ולפיכך מצאתי לקבוע לכל אחד מהאישומים מתחם ענישה הולם נפרד. ממסקנות אלה ברי כי אינני מקבל את טענת ב"כ הנאשם שביקש לראות במסכת המעשים כולם (בשני כתבי האישום) כאירוע אחד שנבע ממצבו של הנאשם ומהתמכרותו לסמים. עסקינן באירועים שונים שהתרחשו במרחק של זמן ומקום, הקורבנות שונים, ואין ביניהם דבר מלבד העובדה שהנאשם הוא שביצע את העבירות.

מדיניות הענישה

6. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא, מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש וראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. חלק מהאירועים שיובאו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם, והדבר נלקח בחשבון.

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרא נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016). המבקש הורשע בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו וכלפי רכושה: תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג סתם, היזק לרכוש במזיד (3 עבירות) ואיומים (2 עבירות). המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר ביתה, הכה בפניה ומשך בשערה עד שנפלה ארצה, אז המשיך להכותה בפניה ובראשה ובעט ברגליה. בהמשך הסב נזק לדלת הבית ועקר חלון ממקומו, ואילו המתלוננת נמלטה עם ילדיה לדירת השכנים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר, וגזר את העונש ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיצר את העונש ל-18 חודשי מאסר בשל כך שלא היה מקום לזקוף לחובת המבקש בשלב גזירת העונש הפרות תנאים שביצע בעודו משוחרר ממעצר. בקשת רשות לערער שנגעה להתחשבות בתקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני נדחתה.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (27.2.12). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו, הכה אותה בידיו על ראשה ועל מצחה, וגרם לה לחבלות של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. כמו כן הוריד את חגורת מעילו והחל לחנוק אותה באמצעותה. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10). נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם – בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידיו עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיד נ' מדינת ישראל (11.11.19). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן, גזר את עונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

על לחיה של המתלוננת (אשתו), היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

7. אשר לעבירת האיומים (כשהיא לבדה), מתחם העונש המקובל בפסיקה עשוי להתחיל במאסר מותנה או בחודשים ספורים שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. אין דין איומים ברצח כדין איומים סתמיים, אין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. ראו רע"פ 96/16 טמחורטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

8. אשר לעבירות שעניינן החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הדומות בנסיבותיהן למקרה דנן, מלמדת על מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ראו רע"פ 2590/10 שגיא נ' מדינת ישראל (8.4.10); עפ"ג (מחוזי חיפה) 63945-07-18 מדינת ישראל נ' מאיר מאור אזריאל (08.11.2018); עפ"ג (מחוזי מרכז) 44117-05-16 מדהלה נ' מדינת ישראל (11.12.16).

מתחם העונש הראוי

9. קביעת המתחם תבוצע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בתיק העיקרי עסקינן באירוע אליס, מתמשך ומתפתח, העלול לטמון בחובו השפעות הרסניות ארוכות טווח על נפשם הרכה של הילדים הקטנים, אשר היו עדים לכל שהתרחש ונאלצו לחזות באביהם חובט וחובל באמם ללא רחם. נסיבות האירוע מלמדות כי הייתה לנאשם הזדמנות של ממש לחדול מהתנהגותו האלימה ולא להחריפה, אלא שהוא בחר לנהוג בדרך ההפוכה, עת חדר אל תוך ביתה של המתלוננת כאורח לא קרוא, שם תקפה באלימות חסרת מעצורים, והטיח את ראשה בקיר מספר פעמים עד כדי אשפוזה בבית החולים. הנאשם ניסה למנוע

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

מהמתלוננת מלהזעיק את כוחות ההצלה ולקח ממנה את מכשיר הטלפון שלה מיד לאחר שהתקשרה למשטרה, ואם בכך לא די, הוסיף ואיים על חייה של המתלוננת בפני השכן, ואף התקשר לאביה של המתלוננת ואיים על חייו ועל חיי בתו. הנאשם פגע קשות בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לשלמות גופה וביטחונה, ופגע באורח אנוש בזכותה ובזכותם של ילדיהם המשותפים לשלוות נפשם ולתחושת פרטיות ומוגנות בין כותלי הבית ובתוך התא המשפחתי.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שנתתי דעתי לשילוב המצמית שבין חדירת הנאשם מהרחוב דרך המרפסת אל תוך ביתה של המתלוננת, לבין תקיפת המתלוננת כשהיא חסרת אונים מול ילדיה הקטנים שנאלצו לחזות באירוע, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר.

10. כתב אישום מצורף – אישום ראשון: מעשיו של הנאשם כלפי סבתו הקשישה, התנהגותו האלימה, הבוטה והגסה כלפיה וכלפי רכושה, עד כי בגילה המופלג נאלצה להסתגר בחדרה מפני נכדה "עד יעבור זעם", האיומים הקשים שהופנו כלפיה באמצעות בתה – אמו של הנאשם, כל אלו מהווים פגיעה משמעותית בזכותה לביטחון, לשלוות נפשה ולתחושת מוגנות בביתה. אני קובע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

כתב אישום מצורף – אישום שני: החזקת סם שלא לצריכה עצמית, קרי, למטרות סחר, פוגעת בראש וראשונה בשלומו של הציבור ובריאותו ומסבה נזקים ישירים ועקיפים. כמות הסם שנתפסה גדולה, מדובר בסם מסוגים שונים, והאופן בו נתפס – מחולק בשקיות, לצד משקלים דיגיטליים ושקיות חלוקה ריקות, מלמד באופן מובהק על מטרת החזקתו. מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

זהו המקום להבהיר כי אינני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה יש לראות במצבו הנפשי של הנאשם כקרבה לסייג לאחריות פלילית כחלק מנסיבות ביצוע העבירה לפי סעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין. הטענה הועלתה בלשון רפה וממילא לא בוססה בתשתית תשתית ראייתית כלשהי.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

גזירת העונש המתאים לנאשם

11. למרבה הצער, עבירות אלימות המבוצעות על ידי גברים כלפי בנות זוגם אינן תופעה חדשה וחריגה, כי אם מכת מדינה כואבת (תרתי משמע). בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבנות זוגם, תוך הדגשת החובה להחמיר בענישה. ראו [רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל \(14.03.2019\)](#):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) " (פסקה 12).

[ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל \(31.01.2019\)](#):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן – נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת.

לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

"חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוות של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו]
(19.3.2007).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים
נכוחים שנכתבו זה לא מכבר:

"ההיקף הוא עצום, ועם זאת – את סימני האלימות נושאת
כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה
כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת
בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט
נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של
המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב
דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את
מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה
הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה
משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוזה אישה
הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת
המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור
ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל
[פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה
לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב,
בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם
כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני
זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת
זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה
אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

12. הנאשם בן 37, גרוש ואב לשני ילדים קטנים. נתתי דעתי לנסיבות חייו ולמצבו הנפשי
המורכב כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן ומעדותה של אמו לפניי, כמו גם לניסיונותיו לסלול
את דרכו המקצועית (וניכר שמאמציו נושאים פרי (ענ/1)), כן התחשבתי בהודאתו של הנאשם
בכתבי האישום המתוקנים.

מן העבר האחר, הודאתו של הנאשם בתיק העיקרי נעשתה לאחר שפרשת התביעה עמדה
על סף סיום, ולא חסכה מן המתלוננת עדות קשה. הרשעותיו הקודמות של הנאשם רחוקות בזמן
ולכאורה לא ראויות למשקל משמעותי, אלא שהשילוב בינן לבין רצף האירועים האלימים בהם
הורשע הנאשם, בשילוב עם תסקירי המבחן, מלמדים לא רק על חזרתיות, כי אם על כך שהנאשם
לא הפנים את משמעות מעשיו וחומרתם. הודייתו בביצוע העבירות פורמלית ואיננה מגלה תובנות
משמעותיות כלשהן. התבטאויותיו אודות המתלוננת, הטלת האחריות עליה, על המשטרה, על
ההתמכרות לסמים, חוסר נכונות לבדיקה עצמית ולהשתתפות בהליך טיפולי, כל אלו מלמדים כי
גם כיום נשקפת מן הנאשם מסוכנות גבוהה ומוחשית למתלוננת. סדרת המעשים באישום העיקרי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

חמורה וקשה, ומלמדת על היעדר עכבות. חלפו כשעה ומחצה בין תקיפת המתלוננת מחוץ לביתו של הנאשם, לבין מועד חדירתו לביתה כאחרון הגנבים, פרק זמן ארוך בו היה סיפק בידי הנאשם להימלך בדעתו, "להצטנן" ולהימנע מהמעשה. נהפוך הוא, דעתו של הנאשם לא נתקררה. הוא הגיע לביתה של המתלוננת – אם ילדיו, נטל סולם עליו טיפס למרפסת הבית, ומשם נכנס לתוך הבית פנימה, שם הפליא מכותיו במתלוננת ולקח ממנה את בנם בכוח הזרוע. דומה שקשה לבטא במילים את תחושות הפחד והאימה שלבטח הציפו את המתלוננת למראהו של הנאשם שהופיע לפתע בתוך ביתה. מעשיו החמורים והקשים של הנאשם ראויים לענישה הולמת, שתבטא, בין השאר, הרתעת היחיד והרתעת הרבים. מקובלת עליי עמדת ב"כ המאשימה שעתר למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם.

13. התיק המצורף – אישום ראשון: עדותה של האם, שניכר כי עושה כל שיכולה למען בנה, אשר העידה על רגיעה ושיפור במערכת היחסים בין הנאשם לבין סבתו, אין בה ממש. מקובלת עליי התרשמות קצינת המבחן כי מדובר ברגיעה "שתלויה בדבר", כזו הנשמרת רק בתנאי שצרכיו הרגשיים והכלכליים של הנאשם ימולאו. זהותה של קורבן העבירה – סבתו הקשישה של הנאשם, שחטאה בכך שהכניסה אותו לביתה ובתגובה לטוב ליבה "זכתה" בהשתוללות, נזק לרכוש והשלטת טרור בתוך ביתה פנימה, בשילוב עם מסקנות קצינת המבחן, אלו מצדיקים מיקום עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם.

14. עבירת הסמים: גם כאן, נטילת האחריות חלקית בלבד. הנאשם הודה והורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, אך בפני קצינת המבחן טען אחרת, וסיפר כי הסמים נועדו לשימוש העצמי. על כך יש להוסיף את תוצאת הבדיקה המעידה כי בניגוד לטענותיו של הנאשם, עודנו משתמש בסמים, ואת התרשמותה של קצינת המבחן בדבר עמדותיו החיוביות של הנאשם והתבטאויותיו ביחס לשימוש בסמים. משכך ייקבע העונש בחלקו האמצעי של המתחם. בהינתן שעבירות אלו מבוצעות למטרת בצע כסף, יוטל גם קנס, ואולם בקביעת גובהו התחשבתי במשך המאסר שיוטל על הנאשם ובמצבו הכלכלי.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

תוצאה

15. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופות מעצרו: באישום הראשון מיום 4.12.17 עד יום 12.12.17 ובאישום השני מיום 21.3.18 עד יום 29.5.18.
  - ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות סמים מסוג פשע או אלימות פיזית או מילולית.
  - ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות סמים מסוג עוון או הסגת גבול.
  - ד. פיצויים בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת בתיק העיקרי (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.21 ובכל אחד בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.
  - ה. פיצויים בסך 2,000 ₪ אשר ישולמו לסבתו של הנאשם (עדת תביעה מס' 1 בתיק המצורף). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד יום 1.1.21.
  - ו. קנס בסך 3,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.21. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.
  - ז. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"א, 04 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

גיא אבנון, שופט